

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând cererea depusă de Sergiu Pirgaru privind strămutarea cauzei civile la altă instanță de judecată egală în grad,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea depusă de președintele comitetului de creditori al debitorului insolubil societatea cu răspundere limitată „TVS-Com”, Sergiu Pirgaru privind tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului insolubil,

c o n s t a t ă :

La 06 decembrie 2016, președintele comitetului de creditori al debitorului insolubil societatea cu răspundere limitată „TVS-Com” (SRL „TVS-Com”), Sergiu Pirgaru a depus cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a SRL „TVS-Com”, solicitând admiterea cererii; tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului insolubil SRL „TVS-Com” și încasarea în mod solidar din contul lui Valentin Suliga și a Anastasiei Suliga în beneficiul creditorilor validați a sumei creanțelor validate în mărime de 1 538 349,18 lei; și încasarea în mod solidar din contul lui Valentin Suliga și Anastasia Suliga în beneficiul statului și a creditorilor validați a tuturor cheltuielilor de judecată.

La 12 octombrie 2017, Sergiu Pirgaru a depus cerere privind strămutarea cauzei civile privind tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului insolubil SRL „TVS-Com”, în altă instanță egală în grad (f.d. 125-127), invocând faptul că are bănuieli rezonabile privind nepărtinirea judecătorului Curții de Apel Chișinău, Boris Bîrca în soluționarea cauzei.

Suplimentar a relevat că, la 12 octombrie 2017 și-a manifestat neîncrederea față de judecătorul Boris Bîrca, înaintând în acest sens cerere de recuzare. La caz, susține că, deși administratorul insolvabilității a stabilit lipsa mijloacelor fixe și nu a solicitat instanței de insolvabilitate aplicarea măsurilor de asigurare, instanța de insolvabilitate urma să țină cont de principiul imparțialității și să aplice măsuri de asigurare.

Astfel, consideră că această circumstanță denotă imparțialitatea judecătorului și constituie temei, în sensul art. 43 alin. (2) lit. d) și f) din Codul de procedură civilă, de a strămuta cauza la o altă instanță.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele expuse în cererea cu privire la strămutarea prezentei pricini, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea neîntemeiată și pasibilă respingerii din următoarele motive.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Articolul 43 din Codul de procedură civilă prescrie în alin. (2) lit. d) și f) că instanța strămută pricina la o altă instanță dacă din motivul recuzării (abținerii de la judecată) unui sau mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor săi devine imposibilă; și dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele pricinii sau de calitatea participanților la proces.

În conformitate cu art. 43 alin. (4) din Codul de procedură civilă, strămutarea pricinii în cazurile prevăzute la alin.(2) lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere este irevocabilă și nu este susceptibilă de recurs.

Dispozițiile art. 2.5 din Principiile de la Bangalore statuează că judecătorul se va abține să soluționeze orice dosar pe care constată că nu îl va putea judeca într-o manieră imparțială sau în care unui observator rezonabil i s-ar putea părea că judecătorul nu este capabil să judece imparțial. Printre astfel de cazuri, fără însă ca înșiruirea să fie completă, se numără următoarele: cazul în care judecătorul are o predispoziție sau o prejudecată efectivă cu privire la una dintre părți sau în care judecătorul cunoaște personal fapte relevante pentru proces; cazul în care, anterior, judecătorul a avut calitatea de avocat sau a fost audiat ca martor în acel dosar; cazul în care judecătorul sau un membru al familiei sale are un interes economic în rezultatul procesului.

Colegiul consideră că, temeiul invocat de Sergiu Pirgaru cu privire la faptul că are îndoieli privind obiectivitatea și nepărtinirea judecătorului Curții de Apel Chișinău, Boris Bîrca, din motiv că ultimul nu a aplicat măsuri de asigurare a acțiunii, este unul neconcludent, neprobat și care nu poate a fi încadrat în prevederile art. 43 alin. (2) lit. d) și f) din Codul de procedură civilă.

La caz, pentru a se pronunța asupra temeiniciei cererii înaintate de Sergiu Pirgaru privind strămutarea pricinii civile la o altă instanță egală în grad, instanța de recurs consideră imperioasă analiza celor invocate în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

În hotărârea *Kyprianou împotriva Cypru* (73797/01, 15 decembrie 2005, § 121), Curtea a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești după cum urmează: „Curtea reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale. În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

Astfel, Curtea în cauza *Piersack împotriva Belgiei* (1 octombrie 1982, § 427) face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă,

adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (a se vedea *Grieves împotriva Marii Britanii*, 16 decembrie 2003, 57067/00).

În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (a se vedea *Castillo Algar împotriva Spaniei și Morel împotriva Franței*). Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănui că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănuială poate fi obiectiv justificată (a se vedea *Ferrantelli and Santangelo împotriva Italiei și Wettstein împotriva Elveției*).

În cauza *Micallef împotriva Maltei*, Curtea a constatat că imparțialitatea trebuie evaluată potrivit unui demers subiectiv, ținându-se seama de convingerea personală și comportamentul judecătorului, adică dacă acesta a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale în cauză și unui demers obiectiv, care constă în a stabili dacă instanța a oferit, în special prin compunerea sa, suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea sa.

În acest sens, se reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susținut întotdeauna că a aplicat demersul subiectiv potrivit căruia „un magistrat este considerat imparțial până la proba contrariului” (*Le Compte, Van Leuven și De Meyere împotriva Belgiei*, pct. 58).

Colegiul opinează că, în speță, pretinsa atitudine părtinitoare invocată de Sergiu Pirgaru are o conotație declarativă și neprobată. La acest capitol, nu au fost exemplificate împrejurările de ordin obiectiv sau subiectiv concludente ce ar furniza concluzii cu privire la prezența prejudecății judecătorilor a cărei recuzare se solicită având în vedere că în spiritul CEDO orice bănuială de imparțialitate urmează să fie obiectiv justificată, or, careva suspiciuni declarative nu pot servi drept temei de strămutare a pricinii la o altă instanță de judecată egală în grad pentru judecarea recursului

În speță, aserțiunile lui Sergiu Pirgaru în susținerea cererii înaintate nu denotă imparțialitatea judecătorilor Curții de Apel Chișinău, ci se limitează doar la afirmațiile acestuia privind părtinirea judecătorului Boris Bîrca. Or, în ceea ce privește demersul obiectiv, Curtea a reiterat în jurisprudența sa constantă că, trebuie stabilit dacă, indiferent de comportamentul personal al unuia dintre membrii acestei instanțe, există fapte verificabile care pot pune la îndoială însăși imparțialitatea instanței. Prin urmare, trebuie să se decidă, în fiecare speță dacă natura și gradul de legătură în cauză sunt de așa natură încât să denote o lipsă de imparțialitate din partea instanței (*Micallef împotriva Maltei (MC)*, pct. 97 și 102).

Mai mult ca atât, ținând cont de cerințele art. 46 din Codul de procedură civilă privind componența completelor de judecată, se impune concluzia că, în majoritatea cazurilor, acestea oricum nu cuprind toți judecătorii care activează într-o instanță. Prin urmare, cererile de recuzare se pot justifica doar în privința judecătorilor din același complet, și nicidecum asupra tuturor judecătorilor din instanța respectivă.

Rățiunea legiuitorului este de a nu admite perturbarea înfăptuirii justiției de către instanța investită de lege, iar extinderea artificială a temeiurilor de recuzare asupra

judecătorilor neimplicați în judecarea cauzelor civile concrete constituie un abuz de drept din partea justițiabililor, care generează atât tergiversarea procesului, cât și la prejudicierea intereselor părților adverse.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea înaintată de Sergiu Pirgaru privind strămutarea cauzei civile la altă instanță de judecată egală în grad.

În conformitate cu art. 43 alin. (4), art. 270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Se respinge cererea depusă de Sergiu Pirgaru privind strămutarea la altă instanță de judecată egală în grad a cauzei civile intentate la cererea depusă de președintele comitetului de creditori al debitorului insolubil societatea cu răspundere limitată „TVS-Com”, Sergiu Pirgaru privind tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului insolubil.

Cauza civilă intentată la cererea președintelui comitetului de creditori al debitorului insolubil societatea cu răspundere limitată „TVS-Com”, Sergiu Pirgaru privind tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului insolubil, se trimite Curții de Apel Chișinău pentru examinare.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță